

دوشنبه ۱۱ مهر ماه ۱۴۰۱ • ۱۴۴۴ ربیع الاول ۶ • 3 Oct 2022

نگاهی به رسانه ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه ها

تعداد کل محتوا : ۱۶

روزنامه

۱۶

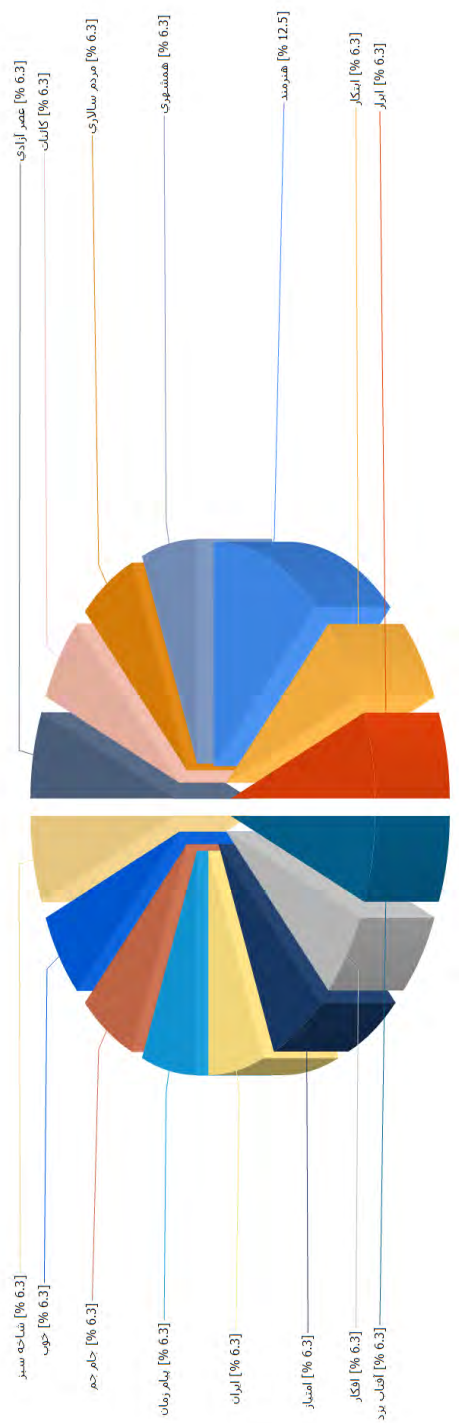
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	هنرمند	۲	۱۲/۵
۲	ابتکار	۱	۶/۳
۳	ابرار	۱	۶/۳
۴	آفتاب یزد	۱	۶/۳
۵	افکار	۱	۶/۳
۶	امتیاز	۱	۶/۳
۷	ایران	۱	۶/۳
۸	پیام زمان	۱	۶/۳
۹	جام جم	۱	۶/۳
۱۰	خوب	۱	۶/۳
۱۱	شاخه سبز	۱	۶/۳
۱۲	عصر آزادی	۱	۶/۳
۱۳	کائنات	۱	۶/۳
۱۴	مردم سالاری	۱	۶/۳
۱۵	همشهری	۱	۶/۳
	جمع کل	۱۶	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	در تئاتر باید عاشق باشید	آفتاب یزد
۸	برای تولد مردی که از نردبان هیچ حزبی بالا نرفت	ابتکار
۹	جذابیت تئاتر تازگی ارتباط با تماشاگر است	ابرار
۱۰	ایرج راد: جذابیت تئاتر تازگی ارتباط با تماشاگر است	افکار
۱۱	امیدواریم تئاتر شهر با «پدر» همراهی کند	امتیاز
۱۲	تئاتر، ابزاری کارآمد برای انتقال حقایق جنگ	ایران
۱۳	جذابیت تئاتر تازگی ارتباط با تماشاگر است	پیام زمان
۱۴	سیاه سفید نگاه تازه به دنیای طنز	جام جم
۱۵	ایرج راد، بازیگر قدیمی تئاتر و تلویزیون از تئاتر می گوید	خوب
۱۶	ضرورت نگاه عمیق جوانان به تاریخ دفاع مقدس	شاخه سبز
۱۷	جذابیت تئاتر تازگی ارتباط با تماشاگر است	عصر آزادی
۱۸	برای تولد مردی که از نردبان هیچ حزبی بالا نرفت	مردم سالاری
۱۹	نمایشی که شنیدنی است	همشهری
۲۰	جذابیت تئاتر این است که می توان ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار کرد	هنرمند
۲۱	وضعیتی معلق و مبهم اجرای «پدر» در تئاتر شهر	هنرمند
۲۲	امیدواریم تئاتر شهر با «پدر» همراهی کند	کائنات

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

ایرج راد:

در تئاتر باید عاشق باشید

” همه جای دنیا لزوماً متن‌های قدیمی کار نمی‌شود و نویسندگان روز دنیا متن‌های خوبی می‌نویسند که در شرایط کنونی هم مطرح هستند. در کشور خودمان هم نمایشنامه نویسانی داریم که متن‌هایی خوب و تاثیرگذار می‌نویسند که آثارشان تاثیر گرفته از مسائل قابل عرضه و قابل ارائه است و نمی‌شود اینها را تفکیک کرد که صرفاً نقش‌های قدیمی و نمایش نامه‌هایی که در گذشته توسط بزرگان نمایشنامه نویسی جهان نوشته شده با ارزش هستند

وقتی که اجرا تمام شود و حس کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، بسیار برای شما لذت بخش است چرا احساس می‌کنید که کاری را با مسئولیت و به خوبی انجام داده اید. می‌توانید کارتان را به صورت واقعی و دوست داشتنی و خلاق انجام بدهید و کار خلاق را نمی‌توان دائم تکرار کرد. بازیگر تئاتر «قول» یادآور شد: کار خلاق هرشب روی صحنه می‌رود، زنده می‌شود، تمام می‌شود و می‌رود. چیزی نمی‌ماند و عین کار سینما و تصویر نیست که بماند؛ یعنی هرشب چیزی روی صحنه جان می‌گیرد، رشد می‌کند و به پایان می‌رسد. از منظری این کار خوب نیست چرا که چیزی از کاری که آن شب انجام داده‌اید به صورت مستند باقی نمی‌ماند و تنها در ذهن تماشاگر و خود شما باقی می‌ماند. مانند این که هنرمندی هر بار تابلویی را نقاشی کند و پس از اتمام آن را پاک کند. این بازیگر و کارگردان تئاتر در توضیح اولویت کارهایی که برای بازی یا کارگردانی تئاتر انتخاب می‌کند،

ایرج راد بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون در توضیح فعالیت‌های هنری این روزهای خود، بیان کرد: کاری را روی صحنه داریم به اسم «آقای اشمیت کیه؟» که این روزها در سالن استاد سمندریان در تماشاخانه ایرانشهر در حال اجراست. این تئاتر از ساعت ۷ شب شروع می‌شود و تا ۲۲ مهرماه قرار است، روی صحنه باشیم. بازیگر نمایش «باران ساز» در پاسخ به این پرسش که میزان استقبال از این نمایش به دلیل رخوت دوساله تئاتر بر اثر کرونا چگونه بوده است، گفت: استقبال تا اینجای کار بد نبوده و باید جلو برویم و ببینیم چطور است. خوشبختانه امروز شدت مسائل کرونا دیگر وجود ندارد. وی ادامه داد: دوماه پیش کار دیگری را با استاد سعید امیرسلیمانی در پردیس تئاتر شهرزاد اجرا کردیم؛ در اصل این کار را با شادروان منوچهر والی دنبال کرده بودیم اما متأسفانه ایشان در حین تمرین فوت شدند و کار مانده بود و اجرای آن را هم جزو دین خود می‌دانستیم که انجام شد. بازیگر نمایش «مردهای بی کفن» در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر تئاتر می‌تواند شب شب سرهم یک نمایشنامه تکراری را اجرا کند، اظهار داشت: هر شب، شبی نو است؛ با وجود آنکه مضمون کار تکرار همان چیزهایی است که تمرین شده و قرار است اجرا شود اما بازیگر هر شبی که روی صحنه می‌رود خودش را تکرار نمی‌کند چرا که در صورت این کار خروجی شکل خلاقه ندارد و در قالب نقش است که کار را دوباره از نو و با تماشاگر جدید و تازه‌تر روی صحنه می‌آورد؛ هرشب اجرا برای بازیگر تجربه‌ای تازه است، اگر برای خودش تکرار باشد، بسیار خسته‌کننده و تکراری می‌شود. وی تصریح کرد: بازیگر تئاتر هر شب که شروع می‌کند انگار شب اول اجراست و گویی همان حال و هوا و همان تمرکزی که باید داشته باشد و شکلی که خودش را آماده کرده است برای رفتن روی صحنه همه آن چیزی است که جذابیت کار صحنه را در پی دارد به همین دلیل هر شب یک تازگی ویژه خودش را دارد چرا که تماشاگر دیگری در سالن هست و ارتباط دیگری در سالن شکل می‌گیرد. بازیگر نمایش «مرورید» در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر می‌تواند هرشب اجرایی تکراری را خلاقانه و نو به تماشاگر ارائه دهد، ابراز کرد: اولاً این کار ماست و باید عاشق کارتان باشید و این کار برایتان اهمیت داشته باشد تا آن را انجام دهید. اگر اهمیت‌تان را از دست بدهد اصلاً نمی‌توانید این کار را انجام بدهید و اصلاً نمی‌توانید تمرکز داشته باشید. نمی‌توانید خودتان را هرشب آماده کنید که همانقدر تازه و جدید باشید و تکراری می‌شوید و تکرار بد است. راد تأکید کرد: جذابیت تئاتر این است که شما هرشب ارتباط تازه‌ای را با تماشاگر برقرار می‌کنید و

گفت: کارها و نقش‌های مختلف هست که آدم دوست دارد آنان را تجربه کند اما باید زمینه‌هایش ایجاد شود تا شما کاری که دوست دارید را در شکل کامل آن به انجام رسانید. وی افزود: اکثر کارهایی که انتخاب می‌کنم برایم جذاب است و مبنای انتخابم این است که آن کار ابتدا روی خود من اثر بگذارد یعنی متن آن را دوست داشته باشم. بازیگر نمایش «قصه تلخ طلا» گفت: تئاتر در تمامی عرصه‌ها مسائلی را مطرح می‌کند اما آنچه برای من مهم است این است که مسئله‌ای که مطرح می‌شود قابل باور و روی جامعه تاثیرگذار باشد. یعنی متنی انسانی در ذات و جوهره و روان انسان باشد. راد ادامه داد: متنی که کشش‌ها، نیازها، بایدها، نبایدها و انتظارات، عشق، عاطفه و زندگی را مطرح سازد. تئاتر از تمامی اینها تشکیل شده است و شما هر بخشی را که در نظر بگیرید حائز اهمیت است. این که این بخش چگونه نوشته شده، چگونه متبلور شده و شخصیت‌ها چگونه در آن حضور پیدا کرده‌اند و زندگی می‌کنند و زنده و قابل باور هستند، چگونه شخصیت پردازی شده و دارای انسجام مناسب و تاثیرگذاری روی تماشاگر هست، این که دیالوگ‌ها قابل قبول و باور کردنی توسط تماشاگران است، مجموعه چیزهایی است که باید مدنظر باشد. کارگردان نمایش «عیش و نیستی» در پاسخ به این پرسش که آیا بر اساس آنچه ویژگی نمایش خوب شمرده شد، عمدتاً نمایش نامه‌های کلاسیک برای اجرا انتخاب می‌شوند، اضافه کرد: ممکن است متن‌های جدید و نو هم باشند که دارای جوهر واقعی تئاتر هستند؛ بر این اساس به قدیم و جدید در انتخاب متون کاری نداریم. راد ادامه داد: همه جای دنیا لزوماً متن‌های قدیمی کار نمی‌شود و نویسندگان روز دنیا متن‌های خوبی می‌نویسند که در شرایط کنونی هم مطرح هستند. در کشور خودمان هم نمایشنامه نویسانی داریم که متن‌هایی خوب و تاثیرگذار می‌نویسند که آثارشان تاثیر گرفته از مسائل قابل عرضه و قابل ارائه است و نمی‌شود اینها را تفکیک کرد که صرفاً نقش‌های قدیمی و نمایش نامه‌هایی که در گذشته توسط بزرگان نمایشنامه نویسی جهان نوشته شده با ارزش هستند. به گزارش ایرنا، وی تأکید کرد: در نهایت بعضی اوقات از نمایش نامه‌هایی استفاده می‌کنیم که در گذشته نوشته شده و نمایش نامه نویسان بزرگ آن را اجرا کرده‌اند اما آن را با ذهنیت امروز اجرا می‌کنیم و خروجی‌اش دگرگونه می‌شود یعنی به ذهنیت‌های امروز نزدیک می‌شود و با فضای امروز مطابقت پیدا می‌کند و شکل‌های امروزینش جلوه‌ای تازه‌تر، جدیدتر، نوتر و خلاقانه‌تر دارند. تئاتر دائم رو به تکامل است و نمی‌تواند درجا بزند.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۱ مهر ماه ۱۴۰۱ * ۹:۲۶

به بهانه سالروز تولد اکبر رادی

برای تولدمرثی که از نردبان هیچ حزبی بالا نرفت

به عنوان معلمی صبور و دلسوز، راه و رسم نمایشنامه‌نویسی را به دانشجویان آموزش داد. او ۵ دی‌ماه سال ۱۳۸۶ به دلیل بیماری در بیمارستان پارس تهران درگذشت.

ایرانشهر، هر یک نام هنرمندی را بر خود داشته باشند. هرچند سال گذشته که این نامگذاری صورت گرفت، شرایطا کرونایی اجازه نداد تا مراسمی برپا شود. با این همه جای خوشحالی است که نام بزرگان فرهنگ کشور بر تابلوی خیابان‌های تهران به چشم می‌آید. اکبر رادی با نگارش نمایشنامه‌هایی همانند «روزنه آبی»، «صیادان»، «در مه بخوان»، «آمیز قلمدونه»، «افول»، «لرزه ایرانی»، «باغ شب‌نمای ماه»، «هاملت با سالاد فصل»، «از پشت شیشه‌ها»، «منجی در صبح نماک»، «تنگوی تخم مرغ داغ»، «ملکان»، «لیخند باشکوه آقای گیل»، «آهسته با گل سرخ»، «ملودی شهر بارانی»، «شب روی سنگ‌شیر خیس»، «آهنگ‌های شکلاتی»، «شب بخیر جناب کنت»، «خانمچه و مهنای»، «ایپین، زیر گذر سقاخانه»، «کاکتوس»، «مرگ در پاییز» و ... یکی از قله‌های ادبیات نمایشی ایران است. اغلب بازیگران تئاتر از فردوس کاویانی، بهرام فراهانی، ایرج راد، دانیال کیمیا، اصغر همت، بهروز بقایی، تا فرزانه کلبلی و میترا حجار و ... در آثار او نقش‌آفرینی کرده‌اند.

او علاوه بر این‌ها، رادی، بخشی از نامه‌های خود را در کتابی با عنوان «نامه‌های همنشهری» گردآوری کرده که این کتاب نیز منتشر شده است. اکبر رادی در کنار نگارش بخشی از آثار پرفروغ ادبیات نمایشی ایران، سال‌ها

از این نمایشنامه دل خوشی نداشت، با این حال شاهین سرکیسیان، کارگردان نوگرایی تئاتر در پی اجرای آن بود که فرشته مرگ این فرصت را از او گرفت و پارتاش گفتند دستش از گور بیرون ماند. ارمی اونیسان، دستیار سرکیسیان اما اجرای این نمایشنامه را بر عهده گرفت و این سرافراز حضور جدی رادی در تئاتر ایران بود. رادی برخلاف بعضی هم‌گیشان خود که در کنار نمایشنامه‌نویسی، نوشتن فیلمنامه یا داستان را می‌آزمایند، جز در نمایشنامه‌نویسی در هیچ حوزه دیگری قلم نزد آنچه‌ای که او را آقای نمایشنامه‌نویس می‌نامند.

از رادی به عنوان چخوف تئاتر ایران یاد می‌شود چراکه شخصیت‌های نمایش‌نامه‌های او نه خدایان هستند و نه اسطوره‌ها، نه از دل تاریخ آمده‌اند و نه توانایی‌های مافوق بشری دارند. آدم‌های نمایشنامه‌های او همین انسان‌های معمولی دور و اطراف ما هستند؛ با تمام نقاط ضعف و قوتشان که پرداختن به آنان در زمانی که رادی تازه دست به قلم شده بود، اتفاقی مهم به شمار می‌آمد. اهالی تئاتر اتاق کوچک او را در خانه‌اش در بلوار کشاورز تهران دیده‌اند، جایی که آقای نویسنده ساعت‌ها در آن خلوت می‌کرد.

حالا در خیابان ایرانشهر، خیابانی به نام اکبر رادی نامگذاری شده است، خیابانی که در مجاورت آن خیابان‌های دیگری به نام حمید سمندریان، جمیله شیخی و جعفر شهری نامگذاری شده‌اند تا خیابان‌های منتهی به نمایشخانه

دهم مهر ماه سالروز تولد اکبر رادی است؛ نویسنده‌ای که از نردبان هیچ حزبی بالا نرفت بلکه همواره دغدغه نه‌پیدستان و اجرای عدالت را داشت.

به گزارش ایسنا، اکبر رادی، درام‌نویس شناخته شده کشورمان زاده ۱۰ مهر ۱۳۱۸ در شهر مِه‌گرفته رشت است؛ او در کنار بهرام بیضایی و غلامحسین ساعدی، یکی از مهم‌ترین ستون‌های ادبیات نمایشی ایران به شمار می‌رود.

هادی مرزبان که بیشترین اجراهای نمایشی را از آثار رادی داشته است، معتقد است که او هرگز از نردبان هیچ حزبی بالا نرفته بلکه همواره انسان و رویاندا میان انسان‌ها را مد نظر داشته است. به باور او، رادی در آثارش همواره مساله فقر، فقر فرودست و عدالت‌طلبی را مورد توجه قرار داده و شاید با همین نگاه است که هنرمندان تئاتر ایران بر این باور هستند تا زمانی که فقر و بی‌عدالتی در جهان هستی وجود داشته باشد، آثار رادی کهنه نخواهد شد.

اکبر رادی در نوجوانی برنده جایزه داستان‌نویسی شد و همین امر شاید او را بر آن داشت تا در عرصه نوشتن ثابت‌قدم بماند.

در سال‌های جوانی، اشتغال در بانک با همه مزایایش، او را راضی نکرد و این شغل را کنار گذاشت تا در خلوت خود بنشیند و بنویسد.

نوشتن نمایشنامه «روزنه آبی» نوید حضور نویسنده‌ای خوش قریحه را داد. هرچند جلال گل احمد که آن زمان منتقدی تاثیرگذار در تئاتر ایران بود، چندان

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۱ مهر ماه ۱۴۰۱ * ۹:۲۶

ایرج راد:

ایرج راد:

جذابیت تئاتر تازگی ارتباط با تماشاگر است

راد تأکید کرد: جذابیت تئاتر این است که شما هر شب ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار می کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حسن کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، بسیار برای شما لذت بخش است چرا احساس می کنید که کاری را با مسئولیت و به خوبی انجام داده اید. می توانید کارتان را به صورت واقعی و دوست داشتنی و خلاق انجام بدهید و کار خلاق را نمی توان دائم تکرار کرد.

بازیگر تئاتر افول (علی نصیریان ۱۳۴۹) یادآور شد: کار خلاق هر شب روی صحنه می رود، زنده می شود، تمام می شود و می رود. چیزی نمی ماند و عین کار سینما و تصویر نیست که بماند؛ یعنی هر شب چیزی روی صحنه جان می گیرد، رشد می کند و به پایان می رسد. از منظری این کار خوب نیست چرا که چیزی از کاری که آن شب انجام داده اید به صورت مستند باقی نمی ماند و تنها در ذهن تماشاگر و خود شما باقی می ماند. مانند این که هنرمندی هریار تابلویی را نقاشی کند و پس از اتمام آن را پاک کند.

این بازیگر و کارگردان تئاتر در توضیح اولویت کارهایی که برای بازی با کارگردانی تئاتر انتخاب می کند، گفت: کارها و نقش های مختلف هست که آدم دوست دارد آنان را تجربه کند اما باید زمینه هایش ایجاد شود تا شما کاری که دوست دارید را در شکل کامل آن به انجام رسانید. وی افزود: اکثر کارهایی که انتخاب می کنم برایم جذاب است و مبنای انتخابم این است که آن کار ابتدا روی خود من اثر بگذارد یعنی متن آن را دوست داشته باشم.

بازیگر نمایش قصبه تلخ طلا (پهروز غریب پور ۱۳۸۵) گفت: تئاتر در تمامی عرصه ها مسائلی را مطرح می کند اما آنچه برای من مهم است این است که مسئله ای که مطرح می شود قابل باور و روی جامه تاثیرگذار باشد. یعنی متنی انسانی در ذات و جوهره و روان انسان باشد.

راد ادامه داد: متنی که کشش ها، نیازها، پایداریها و انتظارات، عشق، عاطفه و زندگی را مطرح سازد. تئاتر از تمامی اینها تشکیل شده است و شما هر چقدری را که در نظر بگیرید حائز اهمیت است. این که این بخش چگونه نوشته شده، چگونه متبلور شده و شخصیت ها چگونه در آن حضور پیدا کرده اند و زندگی می کنند و زنده و قابل باور هستند، چگونه شخصیت پردازی شده و دارای انسجام مناسب و تاثیرگذاری روی تماشاگر هست، این که دیالوگ ها قابل قبول و باورکردنی توسط تماشاگران است، مجموعه چیزهایی است که باید مدنظر باشد.

کارگردان نمایش عیش و نیستی (۱۳۹۱) در پاسخ به این پرسش که آیا بر اساس آنچه ویژگی نمایش خوب شمرده شد، عمدتاً نمایش نامه های کلاسیک برای اجرا انتخاب می شوند، اضافه کرد: ممکن است متن های جدید و نو هم باشند که دارای جوهر واقعی تئاتر هستند؛ بر این اساس به قدیم و جدید در انتخاب متون کاری نداریم.

راد ادامه داد: همه جای دنیا لزوماً متن های قدیمی کار نمی شود و نویسندگان روز دنیا متن های خوبی می نویسند که در شرایط کنونی هم

بازیگر قدیمی تئاتر و تلویزیون، گفت: جذابیت تئاتر این است که شما هر شب ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار می کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حسن کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، برای شما بسیار لذت بخش است.

ایرج راد در گفت و گو با ایرنا و در توضیح فعالیت های هنری این روزهای خود، بیان کرد: کاری را روی صحنه داریم به اسم آقای اشپیت که این روزها در سالن استاد سمنوریان در تماشخانه ایرانشهر در حال اجراست. این تئاتر از ساعت ۷ شب شروع می شود و تا ۲۲ همراه قرار است، روی صحنه باشیم.

بازیگر نمایش پاران ساز (منوچهر عسگری ۱۳۴۴) در پاسخ به این پرسش که میزان استقبال از این نمایش به دلیل رخنه دوساله تئاتر بر اثر کرونا چگونه بوده است، گفت: استقبال تا اینجا کار بد نبوده و باید جلو برویم و ببینیم چطور است. خوشبختانه امروز شدت مسائل کرونا دیگر وجود ندارد.

وی ادامه داد: دوماه پیش کار دیگری را با استاد سعید امیرسلیمانی در پردیس تئاتر شهرزاد اجرا کردیم؛ در اصل این کار را با شادروان منوچهر والی دنبال کرده بودیم اما متأسفانه ایشان در حین تمرین فوت شدند و کار مانده بود و اجرای آن را هم جزو دین خود می دانستیم که انجام شد. بازیگر نمایش مرده های بی کفن (حمید سمنوریان ۱۳۵۸) در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر تئاتر می تواند سی شب پشت سر هم یک نمایش نامه تکراری را اجرا کند، اظهار داشت: هر شب، شبی نو است؛ با وجود آن که مضمون کار تکرار همان چیزهایی است که تمرین شده و قرار است اجرا شود اما بازیگر هر شبی که روی صحنه می رود خودش را تکرار نمی کند چرا که در صورت این کار خروجی شکل خلافت ندارد و در قالب نقش است که کار را دوباره از نو و با تماشاگر جدید و تازه تر روی صحنه می آورد؛ هر شب اجرا برای بازیگر تجربه ای تازه است، اگر برای خودش تکرار باشد، بسیار خسته کننده و تکراری می شود.

وی تصریح کرد: بازیگر تئاتر هر شب که شروع می کند انگار شب اول اجراست و گویی همان حال و هوا و همان تمرکز که باید داشته باشد و شکلی که خودش را آماده کرده است برای رفتن روی صحنه همه آن چیزی است که جذابیت کار صحنه را در پی دارد به همین دلیل هر شب یک تازگی ویژه خودش را دارد چرا که تماشاگر دیگری در سالن هست و ارتباط دیگری در سالن شکل می گیرد.

بازیگر نمایش مروارید (اکبر زنگان پور ۱۳۶۱) در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر می تواند هر شب اجرایی تکراری را خلافتان و نو به تماشاگر ارائه دهد، ابراز کرد: اولاً این کار ماست و باید عاشق کارتان باشید و این کار برایتان اهمیت داشته باشد تا آن را انجام دهید. اگر اهمیت اش را از دست بدهد اصلاً نمی توانید این کار را انجام بدهید و اصلاً نمی توانید تمرکز داشته باشید. نمی توانید خودتان را هر شب آماده کنید که همانقدر تازه و جدید باشید و تکراری می شوید و تکرار بد است.

مطرح هستند. در کشور خودمان هم نمایش نامه نویسانی داریم که متن هایی خوب و تاثیرگذار می نویسند که آثارشان تاثیر گرفته از مسائل قابل عرضه و قابل ارائه است و نمی شود اینها را تفکیک کرد که صرفاً نقش های قدیمی و نمایش نامه هایی که در گذشته توسط بزرگان نمایش نامه نویسی جهان نوشته شده با ارزش هستند.

وی تأکید کرد: در نهایت بعضی اوقات از نمایش نامه هایی استفاده می کنیم که در گذشته نوشته شده و نمایش نامه نویسان بزرگ آن را اجرا کرده اند اما آن را با ذهنیت امروز اجرا می کنیم و خروجی اش دگرگونه می شود یعنی به ذهنیت های امروز نزدیک می شود و با فضای امروز مطابقت پیدا می کند و شکل های امروزی جلوه ای تازه تر، جدیدتر، نو تر و خلافتان تر دارند. تئاتر دائم رو به تکامل هست و نمی تواند درجا بزند.

به گزارش ایرنا، اکبر حسینی راد با نام هنری ایرج راد (زاده ۷ اردیبهشت ۱۳۲۴ در بروجرد) بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون ایرانی است. وی دارای کارشناسی نمایش از دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر از دانشگاه کاردیف ولز و عنوان درجه یک هنری از شورای ارزشیابی هنرمندان کشور است. شروع فعالیت ایرج راد از سال های اول دبیرستان با اجراهایی برای کودکان در سال ۱۳۳۷ و گذراندن یک دوره فن بیان و تئاتر در کلاس مهین دبیرم در سال ۱۳۳۸ بوده است.

اولین اجرا نیمه حرفه ای وی در سال ۱۳۴۲ در نمایشی به نام فرعه برای مرکز اثر واهه کاجا در تالار فرهنگ به کارگردانی کمال الدین شفیعی بوده است.

راد که در فروردین ۱۳۸۷ به عنوان مدیر عامل خانه تئاتر انتخاب شد، نویسنده و مجری ۱۱۲ برنامه نیم ساعته هفتگی به نام (تئاتر روز) شامل اخبار، رویدادهای تئاتر ایران و جهان و نقد و مصاحبه از آذر ماه ۱۳۵۱ تا پان سال ۱۳۵۳ بوده و سابقه تدریس در دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، دانشکده سینما تئاتر، دانشگاه ننی اکرم تبریز و مکتب خانه هنر را دارد.

ایرج راد: جذابیت تئاتر در تازگی ارتباط با تماشاگر است

این بازیگر و کارگردان تئاتر در توضیح اولویت کارهایی که برای بازی با کارگردانی تئاتر انتخاب می‌کند، گفت: کارها و نقش‌های مختلف هست که آدم دوست دارد آنان را تجربه کند اما باید زمینه‌هایش ایجاد شود تا شما کاری که دوست دارید را در شکل کامل آن به انجام رسانید.

وی افزود: اکثر کارهایی که انتخاب می‌کنم برایم جذاب است و مبنای انتخابم این است که آن کار ابتدای خود من اثر بگذارد یعنی مشتاق آن را دوست داشته باشم.

کیفیت یک متن جلوتر از زمان نوشته شدن آن است.

بازیگر نمایش قصه تلخ طلا (پهروز غریب پور ۱۳۸۵) گفت: تئاتر در تمامی عرصه‌ها مسائلی را مطرح می‌کند اما آنچه برای من مهم است این است که مسئله‌ای که مطرح می‌شود قابل باور و روی جامعه تأثیرگذار باشد. یعنی متنی انسانی در ذات و جوهره و روان انسان باشد.

راد ادامه داد: متنی که کشش‌ها، نیازها، باید‌ها، نیاید‌ها و انتظارات، عشق، عاطفه و زندگی را مطرح سازد. تئاتر از تمامی اینها تشکیل شده است و شما هر بخشی را که در نظر بگیرید حائز اهمیت است. این که این بخش چگونه نوشته شده، چگونه متبلور شده و شخصیت‌ها چگونه در آن حضور پیدا کرده‌اند و زندگی می‌کنند و زنده و قابل باور هستند. چگونه شخصیت پردازی شده و دارای انسجام مناسب و تأثیرگذاری روی تماشاگر هست، این که دیالوگ‌ها قابل قبول و باور کردن توسط تماشاگران است، مجموعه چیزهایی است که باید مدنظر باشد.

کارگردان نمایش عیش و نیستی (۱۳۹۱) در پاسخ به این پرسش که آیا بر اساس آنچه ویژگی نمایش خوب شمرده شد، عمدتاً نمایش‌نامه‌های کلاسیک برای اجرا انتخاب می‌شوند، اضافه کرد: ممکن است متن‌های جدید و نو هم باشند که دارای جوهر واقعی تئاتر هستند؛ بر این اساس به قدیم و جدید در انتخاب متون کاری نداریم.

راد ادامه داد: همه جای دنیا لزوماً متن‌های قدیمی کار نمی‌شود و نویسندگان روز دنیا متن‌های خوبی می‌نویسند که در شرایط کنونی هم مطرح هستند. در کشور خودمان هم نمایش‌نامه‌نویسانی داریم که متن‌هایی خوب و تأثیرگذار می‌نویسند که آثارشان تأثیر گرفته از مسائل قابل عرضه و قابل ارائه است و نمی‌شود اینها را تفکیک کرد که صرفاً نقش‌های قدیمی و نمایش‌نامه‌هایی که در گذشته توسط بزرگان نمایش‌نامه‌نویسی جهان نوشته شده‌اند ارزش هستند.

وی تأکید کرد: در نهایت بعضی اوقات از نمایش‌نامه‌هایی استفاده می‌کنیم که در گذشته نوشته شده و نمایش‌نامه‌نویسان بزرگ آن را اجرا کرده‌اند اما آن را با ذهنیت امروز اجرا می‌کنیم و خروجی‌اش دگرگونه می‌شود یعنی به ذهنیت‌های امروز نزدیک می‌شود و با فضای امروز مطابقت پیدا می‌کند و شکل‌های امروزین جلوه‌ای تازه‌تر، جدیدتر، نوتر و خلاقانه‌تر دارند. تئاتر دایم رو به تکامل هست و نمی‌تواند در جایز بماند.

اصلاً نمی‌توانید این کار را انجام دهید و اصلاً نمی‌توانید تمرکز داشته باشید. نمی‌توانید خودتان را هر شب آماده کنید که همانقدر تازه و جدید باشید و تکراری می‌شوید و تکرار بد است.

راد تأکید کرد: جذابیت تئاتر این است که شما هر شب ارتباط تازه‌ای را با تماشاگر برقرار می‌کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حسن کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، بسیار برای شما لذت بخش است چرا احساس می‌کنید که کاری را با مسئولیت و به خوبی انجام داده‌اید. می‌توانید کارتان را به صورت واقعی و دوست‌داشتنی و خلاق انجام دهید و کار خلاق را نمی‌توان دائم تکرار کرد.

هر شب چیزی روی صحنه جان می‌گیرد، رشد می‌کند و به پایان می‌رسد.

بازیگر تئاتر افول (علی نصیریان ۱۳۴۹) یادآور شد: کار خلاق هر شب روی صحنه می‌رود، زنده می‌شود، تمام می‌شود و می‌رود. چیزی نمی‌ماند و عین کار سببنا و تصویر نیست که بماند؛ یعنی هر شب چیزی روی صحنه جان می‌گیرد، رشد می‌کند و به پایان می‌رسد. از منظر این کار خوب نیست چرا که چیزی از کاری که آن شب انجام داده‌اید به صورت مستند باقی نمی‌ماند و تنها در ذهن تماشاگر و خود شما باقی می‌ماند. مانند این که هنرمندی هر بار تابلویی را نقاشی کند و پس از اتمام آن را پاک کند.

سمندر یان (۱۳۵۸) در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر تئاتر می‌تواند سبب شب پست سرهم یک نمایش نامه تکراری را اجرا کند، اظهار داشت: هر شب، شبی نو است و با وجود آن که مضمون کار تکرار همان چیزهایی است که تمرین شده و قرار است اجرا شود اما بازیگر هر شبی که روی صحنه می‌رود خودش را تکرار نمی‌کند چرا که در صورت این کار خروجی شکل خلاقانه‌تر و در قالب نقش است که کار را دوباره از نو با تماشاگر جدید و تازه‌تر روی صحنه می‌آورد؛ هر شب اجرا برای بازیگر تجربه‌ای تازه است، اگر برای خودش تکرار باشد، بسیار خسته‌کننده و تکراری می‌شود.

وی تصریح کرد: بازیگر تئاتر هر شب که شروع می‌کند انگار شب اول اجراست و گویی همان حال و هوا و همان تمرکزی که باید داشته باشد و شکلی که خودش را آماده کرده است برای رفتن روی صحنه همه آن چیزی است که جذابیت کار صحنه را در پی دارد به همین دلیل هر شب یک تازگی و بزه خودش را دارد چرا که تماشاگر دیگری در سالن هست و ارتباط دیگری در سالن شکل می‌گیرد.

بازیگر نمایش مروارید (اکبر زنجانی پور ۱۳۶۱) در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر می‌تواند هر شب اجرایی تکراری را خلاقانه و نو به تماشاگر ارائه دهد، ابراز کرد: اولاً این کار ماست و باید عاشق کارتان باشید و این کار برایتان اهمیت داشته باشد تا آن را انجام دهید. اگر اهمیت‌اش را از دست بدهد

بازیگر قدیمی تئاتر و تلویزیون، گفت: جذابیت تئاتر این است که شما هر شب ارتباط تازه‌ای را با تماشاگر برقرار می‌کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حسن کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، برای شما بسیار لذت بخش است.

ایرج راد در گفت‌وگو با خبرنگار لذت بخشی ایرنا و در توضیح فعالیت‌های هنری این روزهای خود، بیان کرد: کاری را روی صحنه دارم به اسم آقای الشمیت که این روزها در سالن استاد سمندر یان در تئاترخانه ایرانشهر در حال اجراست. این تئاتر از ساعت ۷ شب شروع می‌شود و تا ۲۲ مهر ماه قرار است، روی صحنه باشیم.

بازیگر نمایش باران ساز (منوچهر عسگری ۱۳۴۴) در پاسخ به این پرسش که میزان استقلال از این نمایش به دلیل رخوت دو ساله تئاتر بر اثر کرونا چگونه بوده است، گفت: استقبال تا اینجا کار بد نبوده و باید جلس برویم و ببینیم چطور است. خوشبختانه امروز شدت مسائل کرونا دیگر وجود ندارد.

وی ادامه داد: دو ماه پیش کار دیگری را با استاد سعید امیرسلیمانی در پردیس تئاتر شهر زاد اجرا کردیم؛ در اصل این کار را با شادروان منوچهر والی دنبال کرده بودیم اما متأسفانه ایشان در حین تمرین فوت شدند و کار مانده بود و اجرای آن را هم جزو دین خود می‌دانستیم که انجام شد.

بازیگر نمایش مرده‌های بی‌کفن (حمید

بازیگر قدیمی تئاتر و تلویزیون، گفت: جذابیت تئاتر این است که شما هر شب ارتباط تازه‌ای را با تماشاگر برقرار می‌کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حسن کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، برای شما بسیار لذت بخش است.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۱ مهر ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۲۶

امیدواریم تئاتر شهر با «پدر» همراهی کند

آروند دشت‌آرای کارگردان نمایش «پدر» که پیش از تعطیلی‌های اخیر تئاتر، در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه رفت، درباره وضعیت اجراهای باقیمانده این اثر نمایشی گفت: کاملاً در یک وضعیت معلق و مبهم هستیم و نمی‌دانیم وضعیت تئاتر و اجراهای نمایشی چگونه خواهد بود. وی اظهار کرد: انتظار می‌رود مدیریت مجموعه تئاتر شهر همکاری کند تا بعد از بازگشایی مجدد مجموعه اجراها را ادامه دهیم. قرار است به دلیل برگزاری جشنواره تئاتر عروسی تهران-مبارک بار دیگر اجراهای نمایش «پدر» متوقف شود که امیدواریم این توقف ایجاد نشود و با در نظر گرفتن تمهیدی از سوی مجموعه تئاتر شهر، اجراها را ادامه دهیم.

کارگردان نمایش «پدر» با اشاره به اینکه گروه‌های تئاتری از جمله گروه این اثر نمایشی متضرر شده‌اند، افزود: انتظار می‌رود بعد از بازگشایی مجدد تئاتر شهر بتوانیم تعداد اجراهایی را که تعهد داشتیم به صحنه ببریم.

این هنرمند عرصه تئاتر در پایان سخنان خود تأکید کرد: در شرایط این چنینی حوزه فرهنگ و هنر آسیب می‌بیند و شاهد تعطیلی سینما، تئاتر و کنسرت‌های موسیقی هستیم. ▲

تئاتر، ابزاری کارآمد برای انتقال حقایق جنگ

فقط بخش ناچیزی از یک کلیت دردناک‌تر است و البته در فراوانی این نوع نمونه‌های راستین است که جنگ تحمیلی بیشتر از پیش مردم را با این حقایق عجین و همراه خواهد کرد. در حالی که غفلت از آن نه به نفع تاریخ جنگ است و نه بیانگر رشادت مردان جنگ و نه جامعه امروز را می‌تواند در ایجاد فضای متعادلی رهنمون گرداند.

جنگ تحمیلی، نقطه مشترک همگانی است، آنچنان که ملت ما همچنان وفادارانه پای این رشادت و پیروزی‌ها ایستاده‌اند. به هر روی جان‌نشاری و جانبازی و آزادی و آوارگی‌هایی در این جنگ روی داده که هنوز هم خاطره فردی و همگانی بسیاری است که شنیدن و دانستن آنها و در واقع ثبت این حقایق در آثار ادبی و هنری دیگر امری ضروری و بی‌مانع است اما اگر افرادی با نیت سودجویانه به دنبال بی‌توجهی هستند؛ این دیگر قابل بخشش نیست چون این روزگار را افراد دیگری رقم زده‌اند که دلشان می‌خواهد نسل‌های آینده با دانستن آنها همچنان پرچمدار بزرگی برای یک توافق ملی برای پابرجایی وطن‌شان باشند. نسلی که جنگ هشت ساله را ندیده می‌توانند با ثبت آن در تاریخ و ادبیات صریح و راستین، به درک درست و بسامانی از آن برسند. همچنین باید بازماندگان جنگ تحمیلی راوی این حقایق باشند و در انتشار این خاطرات هیچ درنگ و غفلتی نباشد و این سرچشمه‌های راستین باید در اختیار ادیبان و هنرمندان قرار بگیرد که با بازنگری و قالب‌گیری در مدیوم‌ها و شیوه‌های هنری بتوانند به تولیدات در خوری دست یابند و تئاتر نیز به دلیل زنده بودن، بهتر و چالش‌گرایانه‌تر از هر هنر دیگری می‌تواند مردم را ضمن آگاه ساختن، به بستری داستانی از باورهای انسانی سوق دهد.

به هر حال ملت ایران با آنکه با ذات جنگ مخالف هستند اما در این دفاع به ضرورت ایستادگی‌هایی کرده‌اند و این خاطرات باید به شکلی راستین برای آیندگان پژواک شود و باز هم تأکید می‌کنم که در این بین بهترین ابزار برای تحقق چنین هدفی، بهره‌مندی از هنر و ادبیات است و هنر تئاتر بیشترین و مطلوب‌ترین کارآمدی را در این راه بازی خواهد کرد.

جای جنگ تحمیلی هشت ساله هنوز هم در تئاتر ما خالی است و این به دلیل کمتر پرداخته شدن به حقایق تراژیک آن است. بر همین اساس و پس از گذشت سه دهه هنوز بخش عمده‌ای از این واقعه مورد بی‌توجهی است. در حالی که در تمام جوامع دنیا بر آن هستند که می‌توان با گذر تاریخی و به اصطلاح دور شدن از زمان حساس، حقایقی را که

می‌تواند در لحظه و زمان خود حساسیت برانگیز باشد به بحث گذاشت و درباره‌شان اظهار نظر کرد. به هر حال جنگ هشت ساله‌ای که آن را دفاع مقدس می‌خوانیم، برای خود لبریز از حقایق ریز و درشتی است که در آن پیروزی‌ها و شکست‌ها و دردها و ملال‌های ناگفته بسیار وجود دارد... جنگی که در پی آن ملتی یک تنه در برابر تمام قدرت‌های جهانی ایستادگی کردند.

اگر در تاریخ جنگ‌های مهم معاصر جهان دقیق شویم، خواهیم دید که در جنگ تحمیلی علیه کشورمان، حقایقی تلخ‌تر از دیگر نبردهای جهانی موج می‌زند، مسائلی که حتی تلخ‌تر از حقایق جنگ ویتنام است چرا که ویتنامی‌ها فقط در برابر آمریکا ایستادگی می‌کردند اما در این جنگ، صدام و رژیم بعث عراق بهانه‌ای بود برای اینکه شرق و غرب عالم در برابر ایران صف آرایی کنند و انواع تسلیحات نظامی را در اختیار صدام قرار دهند و با وضع قوانین بین‌المللی سعی کنند که این جنگ به نفع آنان پایان یابد. در عین حال این تلخی تحمیلی هنوز آن طور که باید در عرصه هنر بیان نمی‌شود، چنانکه گاهی با تولید یک تئاتر و فیلم یا انتشار کتاب خاطراتی که بیانگر آن روزها است مردم کنج‌کاو‌تر از پیش به دنبال درک و دریافت بهتری از آن هشت سال بر خواهند آمد.

با این توصیفات درمی‌یابیم چرا نویسندگانی مانند علیرضا نادری که تا امروز بهترین راوی این حقایق تلخ و تراژیک است به چنان حقایق دردناکی می‌پردازد، هر چند که آن هم

پنجره‌ای
روبه دیوار

رضا آشفته
منتقد

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۱ مهر ماه ۱۴۰۱ * ۹:۲۶

جذابیت تئاتر، تازگی ارتباط با تماشاگر است

بازیگر قدیمی تئاتر و تلویزیون، گفت: جذابیت تئاتر این است که شما هرشب ارتباط تازه‌ای را با تماشاگر برقرار می‌کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حس کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، برای شما بسیار لذت بخش است.

به گزارش زمان از ایرنا، ایرج راد در توضیح فعالیت های هنری این روزهای خود، بیان کرد: کاری را روی صحنه داریم به اسم آقای اشمیت کیه که این روزها در سالن استاد سمندریان در تماشخانه ایرانشهر در حال اجراست. این تئاتر از ساعت ۷ شب شروع می شود و تا ۲۲ مهرماه قرار است، روی صحنه باشیم.

بازیگر نمایش باران ساز (منوچهر عسگری ۱۳۴۴) در پاسخ به این پرسش که میزان استقبال از این نمایش به دلیل رخوت دوساله تئاتر بر اثر کرونا چگونه بوده است، گفت: استقبال تا اینجای کار بد نبوده و باید جلو برویم و ببینیم چطور است. خوشبختانه امروز شدت مسائل کرونا دیگر وجود ندارد.

وی ادامه داد: دومه پیش کار دیگری را با استاد سعید امیرسلیمانی در پردیس تئاتر شهرزاد اجرا کردیم؛ در اصل این کار را با شادروان منوچهر والی دنبال کرده بودیم اما متأسفانه ایشان در حین تمرین فوت شدند و کار مانده بود و اجرای آن را هم جزو دین خود می دانستیم که انجام شد.

بازیگر نمایش مرده‌های بی کفن (حمید سمندریان ۱۳۵۸) در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر تئاتر می تواند سی شب پشت سرهم یک نمایش نامه تکراری

را اجرا کند، اظهار داشت: هر شب، شبی نو است؛ با وجود آن که مضمون کار تکرار همان چیزهایی است که تمرین شده و قرار است اجرا شود اما بازیگر هر شبی که روی صحنه می رود خودش را تکرار نمی کند چرا که در صورت این کار خروجی شکل خلاقه ندارد و در قالب نقش است که کار را دوباره از نو و با تماشاگر جدید و تازه تر روی صحنه می آورد؛ هرشب اجرا برای بازیگر تجربه ای تازه است، اگر برای خودش تکرار باشد، بسیار خسته کننده و تکراری می شود. وی تصریح کرد: بازیگر تئاتر هر شب که شروع می کند انگار شب اول اجراست و گویی همان حال و هوا و همان تمرکزی که باید داشته باشد و شکلی که خودش را آماده کرده است برای رفتن روی صحنه همه آن چیزی است که جذابیت کار صحنه را در پی دارد به همین دلیل هر شب یک تازگی ویژه خودش را دارد چرا که تماشاگر دیگری در سالن هست و ارتباط دیگری در سالن شکل می گیرد.

راد تأکید کرد: جذابیت تئاتر این است که شما هرشب ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار می کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حس کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، بسیار برای شما لذت بخش است چرا احساس می کنید که کاری را با مسئولیت و به خوبی انجام داده اید. می توانید کارتان را به صورت واقعی و دوست داشتنی و خلاق انجام بدهید و کار

خلاق را نمی توان دائم تکرار کرد. بازیگر تئاتر افول (علی نصیریان ۱۳۴۹) یادآور شد: کار خلاق هرشب روی صحنه می رود، زنده می شود، تمام می شود و می رود. چیزی نمی ماند و عین کار سینما و تصویر نیست که بماند؛ یعنی هرشب چیزی روی صحنه جان می گیرد، رشد می کند و به پایان می رسد. از منظری این کار خوب نیست چرا که چیزی از کاری که آن شب انجام داده اید به صورت مستند باقی نمی ماند و تنها در ذهن تماشاگر و خود شما باقی می ماند. مانند این که هنرمندی هر بار تابلویی را نقاشی کند و پس از اتمام آن را پاک کند.

این بازیگر و کارگردان تئاتر در توضیح اولویت کارهایی که برای بازی یا کارگردانی تئاتر انتخاب می کند، گفت: کارها و نقش های مختلف هست که آدم دوست دارد آنان را تجربه کند اما باید زمینه هایش ایجاد شود تا شما کاری که دوست دارید را در شکل کامل آن به انجام رسانید.

وی افزود: اکثر کارهایی که انتخاب می کنم برایم جذاب است و مبنای انتخابم این است که آن کار ابتدا روی خود من اثر بگذارد یعنی متن آن را دوست داشته باشم.

را که در فروردین ۱۳۸۷ به عنوان مدیر عامل خانه تئاتر انتخاب شد، نویسنده و مجری ۱۱۲ برنامه نیم ساعته هفتگی به نام (تئاتر روز) شامل اخبار، رویدادهای تئاتر ایران و جهان و نقد و مصاحبه از آذر ماه ۱۳۵۱ تا پان سال ۱۳۵۳ بوده و سابقه تدریس در دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، دانشکده سینما تئاتر، دانشگاه نئی اکرم تبریز و مکتب خانه هنر را دارد.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۱ مهر ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۲۶

چهره

سیاسفید نگاه تازه به دنیای طنز

مهبد قناعت پیشه، مجری و بازیگر برنامه های رادیویی با حضور در استودیوی شبکه خبر در بخش خبری ۱۰ و ۳۰ دقیقه در برنامه «سیاسفید»، توضیحاتی ارائه کرد. وی درباره این برنامه گفت: این برنامه تعاملی است که مردم نقش مهمی در آن دارند، حضور مردم در لحظه، مانند صحنه تئاتر به عنوان تماشاچی در این برنامه باعث می شود که عوامل برنامه در حین اجرا بازخوردهای لازم مخاطبان را دریافت کنند یا حتی پیشنهادهایی جالب و شنیدنی از حاضران دریافت کنند.

بازیگر سیاسفید درباره اجرای نمایش های طنز گفت: این یک حقیقت است که مردم ما سخت پسند هستند و به راحتی به همه چیز نمی خندند، ما در اجرای طنز باید بتوانیم با نگاه نقادانه به عمق ماجرا وارد شویم تا مردم ما را به عنوان یک بازیگر طنز ببینند، در غیر این صورت به راحتی مخاطب ما را پس می زند و نمی خندد. نگاه تازه به مسائل و نقد طنز از آن باعث خنده مخاطب می شود. قناعت پیشه درباره اهمیت نویسندگی و اجرای طنز اظهار کرد: متن و نویسندگی در یک نمایش طنز به عنوان شاکله اصلی است ولی اجرای بازیگر است که همراه بداهه گوئی به یک نقش روح می دهد، خلاقیت و بداهه گوئی در اجرای نمایش های طنز، بسیار حائز اهمیت است.

ایرج راد، بازیگر قدیمی تئاتر و تلویزیون از تئاتر می گوید

هرشب روی صحنه می رود، زنده می شود، تمام می شود و می رود. چیزی نمی ماند و عین کار سینما و تصویر نیست که بماند؛ یعنی هرشب چیزی روی صحنه جان می گیرد، رشد می کند و به پایان می رسد.

از منظری این کار خوب نیست چرا که چیزی از کاری که آن شب انجام داده اید به صورت مستند باقی نمی ماند و تنها در ذهن تماشاگر و خود شما باقی می ماند.

مانند این که هنرمندی هر بار تابلویی را نقاشی کند و پس از اتمام آن را پاک کند.

این بازیگر و کارگردان تئاتر در توضیح اولویت کارهایی که برای بازی یا کارگردانی تئاتر انتخاب می کند، گفت: کارها و نقش های مختلف هست که آدم دوست دارد آنان را تجربه کند اما باید زمینه هایش ایجاد شود تا شما کاری که دوست دارید را در شکل کامل آن به انجام رسانید.

وی افزود: اکثر کارهایی که انتخاب می کنم برایم جذاب است و مبنای انتخابم این است که آن کار ابتدا روی خود من اثر بگذارد یعنی متن آن را دوست داشته باشم.

کیفیت یک متن جلوتر از زمان نوشته شدن آن است

بازیگر نمایش قصه تلخ طلا (بهروز غریب پور ۱۳۸۵) گفت: تئاتر در تمامی عرصه ها مسائلی را مطرح می کند اما آنچه برای من مهم است این است که مسئله ای که مطرح می شود قابل باور و روی جامعه تاثیرگذار باشد. یعنی متنی انسانی در ذات و جوهره و روان انسان باشد.

راد ادامه داد: متنی که کشش ها، نیازها، پایداریها و انتظارات، عشق، عاطفه و زندگی را مطرح سازد. تئاتر از تمامی اینها تشکیل شده است و شما هریکشی را که در نظر بگیرید حائز اهمیت است. این که این بخش چگونه نوشته شده، چگونه متبلور شده و شخصیت ها چگونه در آن حضور پیدا کرده اند و زندگی می کنند و زنده و قابل باور هستند، چگونه شخصیت پردازی شده و دارای انسجام مناسب و تاثیرگذاری روی تماشاگر هست، این که دیالوگ ها قابل قبول و باور کردنی توسط تماشاگران است، مجموعه چیزهایی است که باید مدنظر باشد.

داشته باشد و شکلی که خودش را آماده کرده است برای رفتن روی صحنه همه آن چیزی است که جذابیت کار صحنه را در پی دارد به همین دلیل هر شب یک تازگی ویژه خودش را دارد چرا که تماشاگر دیگری در سالن هست و ارتباط دیگری در سالن شکل می گیرد. بازیگر نمایش مروارید (اکبر زنجانی پور ۱۳۶۱) در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر می تواند هرشب اجرایی تکراری را خلاقانه و نو به تماشاگر ارائه دهد، ابراز کرد: اولاً این کار ماست و باید عاشق کارتان باشید و این کار برایتان اهمیت داشته باشد تا آن را انجام دهید. اگر اهمیت اش را از دست بدهد اصلاً نمی توانید این کار را انجام بدهید و اصلاً نمی توانید تمرکز داشته باشید. نمی توانید خودتان را هرشب آماده کنید که همانقدر تازه و جدید باشید و تکراری می شوید و تکرار بد است. راد تأکید کرد: جذابیت تئاتر این است که شما هرشب ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار می کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حس کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، بسیار برای شما لذت بخش است چرا احساس می کنید که کاری را با مسئولیت و به خوبی انجام داده اید. می توانید کارتان را به صورت واقعی و دوست داشتنی و خلاق انجام بدهید و کار خلاق را نمی توان دائم تکرار کرد.

هرشب چیزی روی صحنه جان می گیرد، رشد می کند و به پایان می رسد

بازیگر تئاتر افول (علی نصیریان ۱۳۴۹) یادآور شد: کار خلاق

ایرج راد، بازیگر قدیمی تئاتر و تلویزیون، باور دارد جذابیت تئاتر این است که شما هرشب ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار می کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حس کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، برای شما بسیار لذت بخش است. ایرج راد در توضیح فعالیت های هنری این روزهای خود، بیان کرد: کاری را روی صحنه داریم به اسم آقای اشمیت کیه که این روزها در سالن استاد سمندریان در تماشاخانه ایرانشهر در حال اجراست. این تئاتر از ساعت ۷ شب شروع می شود و تا ۲۲ مهر قرار است، روی صحنه باشیم.

بازیگر نمایش باران ساز (منوچهر عسگری ۱۳۴۴) در پاسخ به این پرسش که میزان استقبال از این نمایش به دلیل رخوت دوساله تئاتر بر اثر کرونا چگونه بوده است، گفت: استقبال نا اینچای کار بد نبوده و باید جلو برویم و ببینیم چطور است. خوشبختانه امروز شدت مسائل کرونا دیگر وجود ندارد. او ادامه داد: دوماه پیش کار دیگری را با استاد سعید امیرسلیمانی در پردیس تئاتر شهرزاد اجرا کردیم؛ در اصل این کار را با شادروان منوچهر والی دنبال کرده بودیم اما متأسفانه ایشان در حین تمرین فوت شدند و کار مانده بود و اجرای آن را هم جزو دین خود می دانستیم که انجام شد.

جذابیت تئاتر این است که شما هرشب ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار می کنید

بازیگر نمایش مرده های بی کفن (حمید سمندریان ۱۳۵۸) در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر تئاتر می تواند سی شب پشت سرهم یک نمایش نامه تکراری را اجرا کند، اظهار داشت: هر شب، شبی نو است؛ با وجود آن که مضمون کار تکرار همان چیزهایی است که تمرین شده و قرار است اجرا شود اما بازیگر هر شبی که روی صحنه می رود خودش را تکرار نمی کند چرا که در صورت این کار خروجی شکل خلاقه ندارد و در قالب نقش است که کار را دوباره از نو و با تماشاگر جدید و تازه تر روی صحنه می آورد؛ هرشب اجرا برای بازیگر تجربه ای تازه است، اگر برای خودش تکرار باشد، بسیار خسته کننده و تکراری می شود.

وی تصریح کرد: بازیگر تئاتر هر شب که شروع می کند انگار شب اول اجراست و گویی همان حال و هوا و همان تمرکزی که باید

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۱ مهر ماه ۱۴۰۱ * ۹:۲۶

کارشناس و فعال عرصه تئاتر:

ضرورت نگاه عمیق جوانان به تاریخ دفاع مقدس

دغدغه مند و متعهد عمل می کند، افزود: همواره یکی از مشکلاتی که در عرصه فرهنگ و هنر وجود دارد عدم اعتماد به جوانان هنرمند و دغدغه منداست.

مدیر روابط عمومی انجمن تئاتر انقلاب اسلامی و دفاع مقدس تاکید کرد: جوانانی که می خواهند در عرصه تئاتر انقلاب اسلامی و دفاع مقدس فعالیت داشته باشند، باید عمق نگاه خود را به تاریخ جنگ و دفاع مقدس افزایش دهند تا دچار سوء تفاهم هاشوند.

تمدنی توجه به تولید نمایشنامه نویسی را یک ضرورت دانست و تصریح کرد: در زمینه تئاتر و آثار سینمایی و تلویزیونی هنوز موفق ترین آثار دفاع مقدس مربوط به روزهای اولیه جنگ است و متأسفانه نتوانستیم در زمینه تولید متن اقدامات اثرگذار داشته باشیم لذا شاهدیم یک متن متقن در زمینه تاریخ دفاع مقدس و نمایش نامه هایی که مربوط به این حوزه است وجود ندارد تا برای نسل های مختلف فارغ از زمان و تاریخ قابل بهره برداری باشد.

وی تئاتر دفاع مقدس را یکی از عرصه های مهجور مانده در میان هنرهای دفاع مقدس و انقلاب اسلامی دانست و گفت: هنرمندانی که در این عرصه کار می کنند، بی ادعا و با بیشترین زحمت آثار بارزنی را ارائه می دهند.

ارزش های دفاع مقدس نیست، خاطرنشان کرد: بسیاری از مراکز و ارگان ها در این زمینه فعالیت می کنند؛ لذا نمایش های دفاع مقدس همگانی است و همه می توانند در این حوزه فعالیت داشته باشند.

وی به فعالیت جوانان و هنرمندان دهه هفتادی در زمینه تئاتر دفاع مقدس پرداخت و با تاکید بر اینکه خوشبختانه نسل جدید و جوان در زمینه دفاع مقدس و انقلاب اسلامی

دفاع مقدس است که جهت اجراهای ویژه دفاع مقدس و انقلاب اسلامی تدارک دیده شده است اما این تماشاخانه به تنهایی پاسخگوی حجم زیاد آثاری که با موضوعات انقلابی و دفاع مقدس تولید می شود نیست لذا در این زمینه نیازمند ایجاد سالن های جدید هستیم.

تمدنی با تاکید بر اینکه جریان تئاتر دفاع مقدس تنها معطوف به انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس یا بنیاد حفظ آثار و نشر

تمدنی با تاکید بر اینکه تئاتر دفاع مقدس مهجور است، گفت: جوانانی که می خواهند در این عرصه فعالیت داشته باشند، باید عمق نگاه خود را به تاریخ جنگ و دفاع مقدس افزایش دهند.

«جواد تمدنی» مدیر روابط عمومی انجمن تئاتر انقلاب اسلامی و دفاع مقدس با اشاره به فعالیت های این انجمن در هفته دفاع مقدس اظهار داشت: امسال بزرگ ترین برنامه این انجمن، جشنواره بین المللی تئاتر مقاومت است که با دبیری فخر موسوی در گستره ایران و کشورهای اسلامی در حال برگزاری است و بخش اول آن همزمان با برنامه پیاده روی اربعین شروع به کار کرده و سایر بخش های آن در حال اجراست و در مراحل بازبینی و بازخوانی آثار در بخش های مختلف است.

تمدنی ادامه داد: دیگر برنامه این انجمن برای امسال، اجرای نمایش صحنه ای «تکه هایی از زندگی» با کارگردانی و نویسندگی شیوادیاروند است.

مدیر روابط عمومی انجمن تئاتر انقلاب اسلامی و دفاع مقدس به تشریح فعالیت های این انجمن پرداخت و با تاکید بر اینکه تمرکز فعالیت های انجمن معطوف بر جشنواره تئاتر مقاومت است، گفت: سالن تماشاخانه سرو یکی از ظرفیت های مهم برای تئاتر انقلاب و

ایرج راد:

جذابیت تئاتر در تازگی ارتباط با تماشاگر است

چیزهایی است که باید مدنظر باشد. کارگردان نمایش عیش و نیستی (۱۳۹۱) در پاسخ به این پرسش که آیا بر اساس آنچه ویژگی نمایش خوب شمرده شد، عمدتاً نمایش نامه های کلاسیک برای اجرا انتخاب می شوند، اضافه کرد: ممکن است متن های جدید و نو هم باشند که دارای جوهر واقعی تئاتر هستند؛ بر این اساس به قدیم و جدید در انتخاب متون کاری نداریم. راد ادامه داد: همه جای دنیا لزوماً متن های قدیمی کار نمی شود و نویسندگان روز دنیا متن های خوبی می نویسند که در شرایط کنونی هم مطرح هستند. در کشور خودمان هم نمایش نامه نویسانی داریم که متن هایی خوب و تاثیرگذار می نویسند که آثارشان تاثیر گرفته از مسائل قابل عرضه و قابل ارائه است و نمی شود اینها را تفکیک کرد که صرفاً نقش های قدیمی و نمایش نامه هایی که در گذشته توسط بزرگان نمایش نامه نویسی جهان نوشته شده با ارزش هستند.

وی تاکید کرد: در نهایت بعضی اوقات از نمایش نامه هایی استفاده می کنیم که در گذشته نوشته شده و نمایش نامه نویسان بزرگ آن را اجرا کرده اند اما آن را با ذهنیت امروز اجرا می کنیم و خروجی اش دگرگونه می شود یعنی به ذهنیت های امروز نزدیک می شود و با فضای امروز مطابقت پیدا می کند و شکل های امروزی جلوه ای تازه تر، جدیدتر، نوتر و خلاقانه تر دارند. تئاتر دائم رو به تکامل هست و نمی تواند درجا بزند.

به گزارش ایرنا، اکبر حسینی راد با نام هنری ایرج راد (زاده ۷ اردیبهشت ۱۳۴۴ در بروجرد) بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون ایرانی است.

وی دارای کارشناسی نمایش از دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر از دانشگاه کاردیف و از عنوان درجه یک هنری از شورای ارزشیابی هنرمندان کشور است. شروع فعالیت ایرج راد از سال های اول دبیرستان با اجرای برای کودکان در سال ۱۳۳۷ و گذراندن یک دوره فن بیان و تئاتر در کلاس مهین دهبیم در سال ۱۳۳۸ بوده است.

اولین اجرا نیمه حرفه ای وی در سال ۱۳۴۲ در نمایشی به نام قرعه برای مرگ اثر واهه کاجا در تالار فرهنگ به کارگردانی کمال الدین شغیعی بوده است.

راد که در فروردین ۱۳۸۷ به عنوان مدیر عامل خانه تئاتر انتخاب شد، نویسنده و مجری ۱۱۲ برنامه نیم ساعته هفتگی به نام (تئاتر روز) شامل اخبار، رویدادهای تئاتر ایران و جهان و نقد و مصاحبه از آذر ماه ۱۳۵۱ تا پان سال ۱۳۵۳ بوده و سابقه تدریس در دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، دانشکده سینما تئاتر، دانشگاه نپي اکرم تریز و مکتب خانه هنر را دارد.

تابلویی را نقاشی کند و پس از اتمام آن را پاک کند. این بازیگر و کارگردان تئاتر در توضیح اولویت کارهایی که برای بازی یا کارگردانی تئاتر انتخاب می کند، گفت: کارها و نقش های مختلف هست که آدم دوست دارد آنان را تجربه کند اما باید زمینه هایش ایجاد شود تا شما کاری که دوست دارید را در شکل کامل آن به انجام رسانید.

وی افزود: اکثر کارهایی که انتخاب می کنم برام جذاب است و منبای انتخابم این است که آن کار ابتدا روی خود من اثر بگذارد یعنی متن آن را دوست داشته باشم.

بازیگر نمایش قصه تلخ طلا (پهروز غریب پور ۱۳۸۵) گفت: تئاتر در تمامی عرصه ها مسائلی را مطرح می کند اما آنچه برای من مهم است این است که مسئله ای که مطرح می شود قابل باور و روی جامعه تاثیرگذار باشد. یعنی متنی انسانی در ذات و جوهره و و روان انسان باشد. راد ادامه داد: متنی که کشش ها، نیازها، بایدها، نبایدها و انتظارات، عشق، عاطفه و زندگی را مطرح سازد. تئاتر از تمامی اینها تشکیل شده است و شما هریکشی را که در نظر بگیرید حائز اهمیت است. این که این بخش چگونه نوشته شده، چگونه متبلور شده و شخصیت ها چگونه در آن حضور پیدا کرده اند و زندگی می کنند و زنده و قابل باور هستند، چگونه شخصیت پردازی شده و دارای انسجام مناسب و تاثیرگذاری روی تماشاگر هست، این که دیالوگ ها قابل قبول و باور کردنی توسط تماشاگران است، مجموعه

اجرای تکراری را خلاقانه و نو به تماشاگر ارائه دهد، ابراز کرد: اولاً این کار ماست و باید عاشق کارتان باشید و این کار برایتان اهمیت داشته باشد تا آن را انجام دهید. اگر اهمیت اش را از دست بدهد اصلاً نمی توانید این کار را انجام دهید و اصلاً نمی توانید تمرکز داشته باشید. نمی توانید خودتان را هرشب آماده کنید که همانقدر تازه و جدید باشید و تکراری می شوید و تکرار بد است.

راد تاکید کرد: جذابیت تئاتر این است که شما هرشب ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار می کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حس کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، بسیار برای شما لذت بخش است چرا احساس می کنید که کاری را با مسئولیت و به خوبی انجام داده اید. می توانید کارتان را به صورت واقعی و دوست داشتنی و خلاق انجام دهید و کار خلاق را نمی توان دائم تکرار کرد.

بازیگر تئاتر افول (علی نصیریان ۱۳۴۹) یادآور شد: کار خلاق هرشب روی صحنه می رود، زنده می شود، تمام می شود و می رود. چیزی نمی ماند و عین کار سینما و تصویر نیست که بماند؛ یعنی هرشب چیزی روی صحنه جان می گیرد، رشد می کند و به پایان می رسد. از منظری این کار خوب نیست چرا که چیزی از کاری که آن شب انجام داده اید به صورت مستند باقی نمی ماند و تنها در ذهن تماشاگر و خود شما باقی می ماند. مانند این که هنرمندی هر بار

بازیگر قدیمی تئاتر و تلویزیون، گفت: جذابیت تئاتر این است که شما هرشب ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار می کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حس کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، برای شما بسیار لذت بخش است. ایرج راد در گفت و گو با خبرنگار سینمایی ایرنا و در توضیح فعالیت های هنری این روزهای خود، بیان کرد: کاری را روی صحنه داریم به اسم آقای اشیمت کیه که این روزها در سالن استاد سمندریان در تماشخانه ایرانشهر در حال اجراست. این تئاتر از ساعت ۷ شب شروع می شود و تا ۲۲ مهرماه قرار است، روی صحنه باشیم.

بازیگر نمایش باران سباز (منوچهر عسکری ۱۳۴۴) در پاسخ به این پرسش که میزان استقبال از این نمایش به دلیل رخوت دوساله تئاتر بر اثر کرونا چگونه بوده است، گفت: استقبال تا اینجای کار بد نبوده و باید جلو برویم و ببینیم چطور است. خوشبختانه امروز شدت مسائل کرونا دیگر وجود ندارد.

وی ادامه داد: دوماه پیش کار دیگری را با استاد سعید امیرسلیمانی در پردیس تئاتر شهرزاد اجرا کردیم؛ در اصل این کار را با شادروان منوچهر ولی دنبال کرده بودیم اما متأسفانه ایشان در حین تمرین فوت شدند و کار مانده بود و اجرای آن را هم جزو دین خود می دانستیم که انجام شد.

بازیگر نمایش مرده های بی کفن (حمید سمندریان ۱۳۵۸) در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر تئاتر می تواند سی شب پشت سرهم یک نمایش نامه تکراری را اجرا کند، اظهار داشت: هر شب، شبی نو است؛ با وجود آن که مضمون کار تکرار همان چیزهایی است که تمرین شده و قرار است اجرا شود اما بازیگر هر شبی که روی صحنه می رود خودش را تکرار نمی کند چرا که در صورت این کار خروجی شکل خلاقه ندارد و در قالب نقش است که کار را دوباره از نو و با تماشاگر جدید و تازه تر روی صحنه می آورد. هرشب اجرا برای بازیگر تجربه ای تازه است، اگر برای خودش تکرار باشد، بسیار خسته کننده و تکراری می شود.

وی تصریح کرد: بازیگر تئاتر هر شب که شروع می کند انگار شب اول اجراست و گویی همان حال و هوا و همان تمرکزی که باید داشته باشد و شکلی که خودش را آماده کرده است برای رفتن روی صحنه همه آن چیزی است که جذابیت کار صحنه را در پی دارد به همین دلیل هر شب یک تازگی ویژه خودش را دارد چرا که تماشاگر دیگری در سالن هست و ارتباط دیگری در سالن شکل می گیرد.

بازیگر نمایش مروارید (اکبر زنجان پور ۱۳۶۱) در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر می تواند هرشب

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۱ مهر ماه ۱۴۰۱ * ۹:۲۶

به بهانه سالروز تولد اکبر رادی برای تولد مردی که از نردبان هیچ حزبی بالا نرفت

دهم مهر ماه سالروز تولد اکبر رادی بود؛ نویسنده‌ای که از نردبان هیچ حزبی بالا نرفت بلکه همواره دغدغه تهیدستان و اجرای عدالت را داشت. به گزارش ایسنا، اکبر رادی، درام‌نویس شناخته شده کشورمان زاده ۱۰ مهر ۱۳۱۸ در شهر مازندران رشت است؛ او در کنار بهرام بیضایی و غلامحسین ساعدی، یکی از مهم‌ترین ستون‌های ادبیات نمایشی ایران به شمار می‌رود. هادی مرزبان که بیشترین اجراهای نمایشی را از آثار رادی داشته است، معتقد است که او هرگز از نردبان هیچ حزبی بالا نرفته بلکه همواره انسان و روابط میان انسان‌ها را مد نظر داشته است.

به باور او، رادی در آثارش همواره مسأله فقر، قشر فرودست و عدالت‌طلبی را مورد توجه قرار داده و شاید با همین نگاه است که هنرمندان تئاتر ایران بر این باور هستند تا زمانی که فقر و بی‌عدالتی در جهان هستی وجود داشته باشد، آثار رادی کهنه نخواهد شد.

اکبر رادی در نوجوانی برنده جایزه داستان‌نویسی شد و همین امر شاید او را بر آن داشت تا در عرصه نوشتن ثابت‌قدم بماند.

در سال‌های جوانی، اشتغال در بانک با همه مزایایش، او را راضی نکرد و این شغل را کنار گذاشت تا در خلوت خود بنشیند و بنویسد.

نوشتن نمایشنامه «روزنه‌ای» نوید حضور نویسنده‌ای خوش قریحه را داد. هرچند جلال آل احمد که آن زمان منتقدی تأثیرگذار در تئاتر ایران بود، چندان از این نمایشنامه دل خوشی نداشت، با این حال شاهین سرکیسیان، کارگردان نوگرایی تئاتر در پی اجرای آن بود که فرشته مرگ این فرصت را از او گرفت و پیرانش گفتند

دستش از گور بیرون ماند. آری اونیسان، دستیار سرکیسیان اما اجرای این نمایشنامه را بر عهده گرفت و این سرآغاز حضور جدی رادی در تئاتر ایران بود.

رادی برخلاف بعضی هم‌کیشان خود که در کنار نمایشنامه‌نویسی، نوشتن فیلمنامه یا داستان را می‌آزمایند، جز در نمایشنامه‌نویسی در هیچ حوزه دیگری قلم نزد

آنچنانکه او را آقای نمایشنامه‌نویس می‌نامند. از رادی به عنوان چخوف تئاتر ایران یاد می‌شود چراکه شخصیت‌های نمایش‌نامه‌های او نه خدایان هستند و نه

دیگری به نام حمید سمندریان، جمیله ششی و جعفر شهری نامگذاری شده‌اند تا خیابان‌های منتهی به تماشخانه ابرانشهر، هر یک نام هنرمندی را بر خود داشته باشند. هرچند سال گذشته که این نامگذاری صورت گرفت، شرایط کنونی اجازه نداد تا مراسمی برپا شود، با این همه جای خوشحالی است که نام بزرگان فرهنگ کشور بر تابلوی خیابان‌های تهران به چشم می‌آید.

اکبر رادی با نگارش نمایشنامه‌هایی همانند «روزنه‌ای»، «صیادان»، «در مه بخوان»، «امیز قلم‌دون»، «فول»، «ارنیه ایرانی»، «باغ شب‌نمای ما»، «هاملت با سالاد فصل»، «از پشت شیشه‌ها»، «هنجی در صبح نمناک»، «تانگوی تخم مرغ داغ»، «پلکان»، «لیخند باشکوه آقای گیل»، «آهسته با گل سرخ»، «ملودی شهر بارانی»، «شب روی سنگفرش خیس»، «آهنگ‌های شکلاتی»، «شب بغیر جناب کنت»، «خانم‌چه و مهتابی»، «پایین، زیر گذر سخاخانه»، «کاکتوس»، «هرگ در پاییز» و ... یکی از قلم‌های ادبیات نمایشی ایران است.

اغلب بازیگران تئاتر از فرسودس کلوبانی، بهزاد فراهانی، ایرج راد، دانیال حکیمی، اصغر همت، بهروز بقایی، تا فرزانه کلبلی و میترا حجار و ... در آثار او نقش‌آفرینی کرده‌اند. او علاوه بر این‌ها، رادی، بخشی از نامه‌های خود را در کتابی با عنوان «نامه‌های همنشیری» گردآوری کرده که این کتاب نیز منتشر شده است.

اکبر رادی در کنار نگارش بخشی از آثار پر فروغ ادبیات نمایشی ایران، سال‌ها به عنوان معلمی صبور و دلسوز، راه و رسم نمایشنامه‌نویسی را به دانشجویان آموزش داد.

او ۵ دی‌ماه سال ۱۳۸۶ به دلیل بیماری در بیمارستان پارس تهران درگذشت.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۱ مهر ماه ۱۴۰۱ * ۰۹:۲۶

نمایشی که شنیدنی است

گفتوگویی با «حسین کشفی اصل»، کارگردان نمایش «لئوناردو داوینچی»

به این شیوه اجرا می داشتند؟ یا توجه به اینکه متن به مسئله هنر می پردازد امکان اجرای آن را به سبک «تجربه‌های اخیر» وجود داشت؟
 قطعاً امکان اجرا به سبک کار قبلی ام وجود نداشت. شاید اگر متن «هنر» خنرم با سبک قبلی را اجرا می کردم، یکسری تغییر و تحول اجتناب ناپذیر در آن اعمال می کردم، چون آن متن می‌طبلد، ولی شما وقتی به آن نمایش نگاه می‌کنید می‌بینید تغییر دو یا سه مورد را که نامشروع کاملاً است. می‌توانست به سبک قبلی هم به نمایش می‌رفت. من می‌خواهم بگویم که این تغییرات را می‌توانست به سبک قبلی هم به نمایش می‌رفت. من می‌خواهم بگویم که این تغییرات را می‌توانست به سبک قبلی هم به نمایش می‌رفت.

[illegible]

بازی‌های خوب و روان با رنگان،
از اینمیزهای مهمی‌ما اینست مبنای انتخاب
از رنگان‌ها هر نقش چه چیده؟ در زمین‌های
جنس از بازی، به عنوان کارگردان شاد و سهیم
بودیم و به چش خود بازیگران خود ایده پردازی و بروز
خلقیات شوکت دادند!

خوبی خوشامروزی و بازی‌ها خوب و روان دیده شد
خب، بعد از آن که با ویدئو ازاد و آزاد شد
بازیگران، بر حال بازیگران، بر این شش بازیگران، یعنی
قرار است بازیگران از بازی‌ها و به سادگی روی
صحنه کشف و لذت و به بازیگران بازیگران
مسافران بر این استایل و فریب دیدن! بعد از چهره و قد
به در آمد!

[illegible][illegible][illegible]

نمایش لئوناردو... اثری ساده، کوتاه
و مفوح با کارگردانی حرفه‌ای و تمیز است. آیا
نمایشنامه شعرا به سبقت این سبک کارگردانی
تألیف می‌یازد، تخت هدایت که دریا خود را... اصرار

من اصولاً هیچ وقت خودم را محدود نمی‌کردم؛ چه در قضای بازیگری و چه کارگردانی، همیشه گفته‌ام بازیگری برای من اول است و کارگردانی دوم. اصولاً همیشه این اشتیاق و علاقه در من وجود دارد که فضاهای مختلفی را در بازیگری و کارگردانی تجربه کنم.

تقدیر گندی: یکی از پر مغالطه ترین گفته‌های به
یا گفتمانی به جزو دار یا باشد می تواند علاوه بر سبک
مطلوبه بر او بکاردارد. یکی از آثار گندی خوشی است
محسن میرزا خانی و کارگزارانی «محسن گندی»
تسلطی بر تمام کار کردانی، مغالطاتی و اغالطاتی
گفتمانی و آثار شهر احمد را به پدید آمدن احزاب
دگه علاوه بر روایت نامتناهی جذبات، بسته به او را
نامشماره «عق» نوشته «اسمیتا» شاه در سال
ین بهانه با «محسن گندی» اصل دربار «تولید و

[illegible]

مخاطب نمايش التلوين رو-هروماجهه
يا اين اكو افراسا است چه يمايى درخايت بكند؟ ايا
هدف تان در فضا است يا بهيى و شوگرى بود
يا قصد داشتيد فقط يك داستان خواند
نمايش بكنار دي و تماشاگر اسرده و بي حوصله
رومازه ايد؟
بكي از مديترن به جزياني كه تماشاگر مي تواند
به عنوان پيام در نمايشنامه اين كار درخايت بكند
اين است كه ادما را اخلاقي رو قضاوت بكنيد
فصاحت كاملي از كسي ايد نه، بولشويست
ايد نه؟ ايد نه كه قضاوت مي كنيد؟ اگر اسرو قضايت
يا نيب و ظاهري عجب و غريبي دارد اگر ايد، حتما
خبر كارك و عجب و غريبي به ايد، حتما
قرار نيست كه رو ايد نه؟ فضايش باسد يا جزيي

از نگاه من، یکی از مهم‌ترین پیام‌های نمایش همین است: آدم‌ها را زود قضاوت نکنیم. آدم‌ها شاید همان چیزی باشند که در پاره‌شان گفته می‌شود و ما به‌خاطر قضاوت زودهنگام، ممکن است همه چیز را از بین ببریم. البته هدف من قطعاً نقد فضای هنری و روزنامه‌نگاری هم نبود. اگر صادقانه بگویم، در همه فضاهای هنری موجود، این را نتوانم به سبب نقد نقاشی

[illegible][illegible][illegible]

ایرج راد، بازیگر قدیمی تئاتر و تلویزیون:

جذابیت تئاتر این است که می توان ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار کرد

هر شب چیزی روی صحنه جان می گیرد، رشد می کند و به پایان می رسد

راد یادآور شد: کار خلاق هر شب روی صحنه می رود، زنده می شود، تمام می شود و می رود. چیزی نمی ماند و عین کار سینما و تصویر نیست که بماند؛ یعنی هر شب چیزی روی صحنه جان می گیرد، رشد می کند و به پایان می رسد. از منظری این کار خوب نیست چرا که چیزی از کاری که آن شب انجام داده آید به صورت مستند باقی نمی ماند و تنها در ذهن تماشاگر و خود شما باقی می ماند. مانند این که هنرمندی هزار تابلویی را نقاشی کند و پس از اتمام آن را پاک کند. این بازیگر و کارگردان تئاتر در توضیح اولویت کارهایی که برای بازی یا کارگردانی تئاتر انتخاب می کند، گفت: کارها و نقش های مختلف هست که آدم دوست دارد آنان را تجربه کند اما باید زمینه هایش ایجاد شود تا شما کاری که دوست دارید را در شکل کامل آن به انجام رسانید. وی افزود: اکثر کارهایی که انتخاب می کنم برایم جذاب است و مبنای انتخابم این است که آن کار ابتدا روی خود من اثر بگذارد یعنی متن آن را دوست داشته باشم.

کیفیت یک متن جلوتر از زمان نوشته شدن آن است
این هنرمند پیشکسوت گفت: تئاتر در تمامی عرصه ها مسائلی را مطرح می کند اما آنچه برای من مهم است این است که مسئله ای که مطرح می شود قابل باور و روی جامعه تاثیر گذار باشد. یعنی متنی انسانی در ذات و جوهره و روان انسان باشد. راد ادامه داد: متنی که کشش ها، نیازها، بایدها و نبایدها و انتظارات، عشق، عاطفه و زندگی را مطرح سازد. تئاتر از تمامی اینها تشکیل شده است و شما هر بخشی را که در نظر بگیرید حائز اهمیت است. این که این بخش چگونه نوشته شده، چگونه متبلور شده و شخصیت ها چگونه در آن حضور پیدا کرده اند و زندگی می کنند و زنده و قابل باور هستند، چگونه شخصیت پردازی شده و دارای انسجام مناسب و تاثیر گذاری روی تماشاگر هست، این که دیالوگ ها قابل قبول

بازیگر قدیمی تئاتر و تلویزیون، گفت: جذابیت تئاتر این است که شما هر شب ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار می کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حس کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، برای شما بسیار لذت بخش است.

ایرج راد در توضیح فعالیت های هنری این روزهای خود، بیان کرد: کاری را روی صحنه داریم به اسم آقای اشمیت کیه که این روزها در سالن استاد سمندریان در تماشخانه ایرانشهر در حال اجراست. این تئاتر از ساعت ۷ شب شروع می شود و تا ۲۲ مهرماه قرار است، روی صحنه باشیم.

ایرج راد در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر تئاتر می تواند سی شب پشت سرهم یک نمایش نامه تکراری را اجرا کند، اظهار داشت: هر شب، شبی نو است؛ با وجود آن که مضمون کار تکرار همان چیزهایی است که تمرین شده و قرار است اجرا شود اما بازیگر هر شبی که روی صحنه می رود خودش را تکرار نمی کند چرا که در صورت این کار خروجی شکل خلاقه ندارد و در قالب نقش است که کار را دوباره از نو و با تماشاگر جدید و تازه تر روی صحنه می آورد؛ هر شب اجرا برای بازیگر تجربه ای تازه است، اگر برای خودش تکرار باشد، بسیار خسته کننده و تکراری می شود.

وی تصریح کرد: بازیگر تئاتر هر شب که شروع می کند انگار شب اول اجراست و گویی همان حال و هوا و همان تمرکزی که باید داشته باشد و شکلی که خودش را آماده کرده است برای رفتن روی صحنه همه آن چیزی است که جذابیت کار صحنه را در پی دارد به همین دلیل هر شب یک تازگی ویژه خودش را دارد چرا که تماشاگر دیگری در سالن هست و ارتباط دیگری در سالن شکل می گیرد.

این هنرمند عرصه بازیگری در پاسخ به این پرسش که چگونه یک بازیگر می تواند هر شب اجرایی تکراری را خلاقانه و نو به تماشاگر ارائه دهد، ابراز کرد: اولاً این کار ماست و باید عاشق کارتان باشید و این کار برایتان اهمیت داشته باشد تا آن را انجام دهید. اگر اهمیت اش را از دست بدهد اصلاً نمی توانید این کار را انجام بدهید و اصلاً نمی توانید تمرکز داشته باشید. نمی توانید خودتان را هر شب آماده کنید که همانقدر تازه و جدید باشید و تکراری می شوید و تکرار بد است.

راد تاکید کرد: جذابیت تئاتر این است که شما هر شب ارتباط تازه ای را با تماشاگر برقرار می کنید و وقتی که اجرا تمام شود و حس کنید شب خوبی بوده و این اجرا همه چیزش خوب پیش رفته، بسیار برای شما لذت بخش است چرا احساس می کنید که کاری را با مسئولیتی و به خوبی انجام داده اید. می توانید کارتان را به صورت واقعی و دوست داشتنی و خلاق انجام بدهید و کار خلاق را نمی توان دائم تکرار کرد.

و باورکردنی توسط تماشاگران است. مجموعه چیزهایی است که باید مدنظر باشد.

کارگردان نمایش عیش و نیستی (۱۳۹۱) در پاسخ به این پرسش که آیا بر اساس آنچه ویژگی نمایش خوب شمرده شد، عمدتاً نمایش نامه های کلاسیک برای اجرا انتخاب می شوند، اضافه کرد: ممکن است متن های جدید و نو هم باشند که دارای جوهر واقعی تئاتر هستند؛ بر این اساس به قدیم و جدید در انتخاب متون کاری نداریم.

راد ادامه داد: همه جای دنیا لزوماً متن های قدیمی کار نمی شود و نویسندگان روز دنیا متن های خوبی می نویسند که در شرایط کنونی هم مطرح هستند. در کشور خودمان هم نمایش نامه نویسانی داریم که متن هایی خوب و تاثیرگذار می نویسند که آثارشان تاثیر گرفته از مسائل قابل عرضه و قابل ارائه است و نمی شود اینها را تفکیک کرد که صرفاً نقش های قدیمی و نمایش نامه هایی که در گذشته توسط بزرگان نمایش نامه نویسی جهان نوشته شده با ارزش هستند.

وی تاکید کرد: در نهایت بعضی اوقات از نمایش نامه هایی استفاده می کنیم که در گذشته نوشته شده و نمایش نامه نویسان بزرگ آن را اجرا کرده اند اما آن را با ذهنیت امروز اجرا می کنیم و خروجی اش دگرگونه می شود یعنی به ذهنیت های امروز نزدیک می شود و با فضای امروز مطابقت پیدا می کند و شکل های امروزین جلوه ای تازه تر، جدیدتر، نوتر و خلاقانه تر دارند. تئاتر دائم رو به تکامل هست و نمی تواند درجا بزند.

اکبر حسینی راد با نام هنری ایرج راد (زاده ۷ اردیبهشت ۱۳۲۴ در بروجرد) بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون ایرانی است. وی دارای کارشناسی نمایش از دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر از دانشگاه کاردیف ولز و عنوان درجه یک هنری از شورای ارزشیابی هنرمندان کشور است. شروع فعالیت ایرج راد از سال های اول دبیرستان با اجرایی برای کودکان در سال ۱۳۳۷ و گذراندن یک دوره فن بیان و تئاتر در کلاس مهین دیهیم در سال ۱۳۳۸ بوده است.

اولین اجرا نیمه حرفه ای وی در سال ۱۳۴۲ در نمایشی به نام فرعه برای مرکز اثر واهه کاچا در تالار فرهنگ به کارگردانی کمال الدین شفیعی بوده است.

را که در فروردین ۱۳۸۷ به عنوان مدیر عامل خانه تئاتر انتخاب شد، نویسنده و مجری ۱۱۲ برنامه نیم ساعته هفتگی به نام (تئاتر روز) شامل اخبار، رویدادهای تئاتر ایران و جهان و نقد و مصاحبه از آذر ماه ۱۳۵۱ تا تان سال ۱۳۵۳ بوده و سابقه تدریس در دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، دانشکده سینما تئاتر، دانشگاه نپي اکرم تبریز و مکتب خانه هنر را دارد.

وضعیتی معلق و مبهم اجرای «پدر» در تئاتر شهر

کارگردان نمایش «پدر» که پیش از این در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر به صحنه رفته بود، وضعیت تئاتر و اجرای این اثر نمایشی را بلا تکلیف دانست. آروند دشت آرای کارگردان نمایش «پدر» که پیش از تعطیلی های اخیر تئاتر، در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه رفت، درباره وضعیت اجراهای باقیمانده این اثر نمایشی گفت: کاملاً در یک وضعیت معلق و مبهم هستیم و نمی دانیم وضعیت تئاتر و اجراهای نمایشی چگونه خواهد بود. وی اظهار کرد: انتظار می رود مدیریت مجموعه تئاتر شهر همکاری کند تا بعد از بازگشایی مجدد مجموعه اجراها را ادامه دهیم. قرار است به دلیل برگزاری جشنواره تئاتر عروسی تهران-مبارک بار دیگر اجراهای نمایش «پدر» متوقف شود که امیدواریم این توقف ایجاد نشود و با در نظر گرفتن تمهیدی از سوی مجموعه تئاتر شهر، اجراها را ادامه دهیم. کارگردان نمایش «پدر» با اشاره به اینکه گروه های تئاتری از جمله گروه این اثر نمایشی متضرر شده اند، افزود: انتظار می رود بعد از بازگشایی مجدد تئاتر شهر بتوانیم تعداد اجراهایی را که تعهد داشتیم به صحنه ببریم. این هنرمند عرصه تئاتر در پایان سخنان خود تأکید کرد: در شرایط این چنینی حوزه فرهنگ و هنر آسیب می بیند و شاهد تعطیلی سینما، تئاتر و کنسرت های موسیقی هستیم.

تاریخ انتشار: دوشنبه ۱۱ مهر ماه ۱۴۰۱ * ۹:۲۶

آروند دشت آرای:

امیدواریم تئاتر شهر با «پدر» همراهی کند

کائنات کارگردان نمایش «پدر» که پیش از این در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر به صحنه رفته بود، وضعیت تئاتر و اجرای این اثر نمایشی را بلا تکلیف دانست. آروند دشت آرای کارگردان نمایش «پدر» که پیش از تعطیلی های اخیر تئاتر، در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه رفت، درباره وضعیت اجرای باقیمانده این اثر نمایشی گفت: کاملاً در یک وضعیت معلق و مبهم هستیم و نمی دانیم وضعیت تئاتر و اجرای نمایشی چگونه خواهد بود. وی اظهار کرد: انتظار می رود مدیریت مجموعه تئاتر شهر همکاری کند تا بعد از بازگشایی مجدد مجموعه اجراها را ادامه دهیم. قرار است به دلیل برگزاری جشنواره تئاتر عروسی تهران مبارک بار دیگر اجرای نمایش «پدر» متوقف شود که امیدواریم این توقف ایجاد نشود و با در نظر گرفتن تمهیدی از سوی مجموعه تئاتر شهر، اجراها را ادامه دهیم.